

bredt Familiepleje ikke med et Slag lader sig kunstigt skabe. Der skal saa at sige Tradition til.

Der maa helst begyndes forsigtigt, med en enkelt aandssvag hos en enkelt Familie, og gaar dette Forsøg godt, kunne efterhaanden, men enkeltvis, flere anbringes paa samme Egn hos andre Familier, som have haft Tid og Løjlighed til, ved at iagttage det første Forsøg, at vænne sig til Tanken om og til Forstaaelse af den foreliggende Opgave.

Familiepleje for aandssvage findes endnu ikke i noget af de andre skandinaviske Lande, men Fagkundskaaben i disse erkender, at dette er en Mangel, som det vil være Fremtiden forbeholdt at rette. Den findes i begrænset Omfang i Skotland og Tyskland, men kendes ellers ikke i de andre europæiske Lande, som ere naaede saa vidt i Kultur, at de i det hele have en offentlig Aandssvageforsorg.

Som en væsentlig billigere og væsentlig friere Anbringelsesform end selve Anstaltsindlæggelsen har Familieplejen sin store Betydning, hvad enten man betragter Spørgsmaalet fra Samfundets eller den aandssvages Standpunkt, men den har kun sit begrænsede Omraade. At føre den udenfor dette vilde være at gøre et Tilbageskridt.

P. B. V.

Bardenfleth.

P. v. c.
Kai Paludan-Müller,
Assistent.

Til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Bilag II.

G1. Bakkehus, den 25. November 1910.

I Anledning af den af Ministeriet til Folketingets Finansudvalg begærede „Redegørelse for Erfaringerne med Hensyn til aandssvages Anbringelse i Familiepleje under Anstaltens Tilsyn“ skal jeg — næst at henvise til de aarlige Redegørelser i Anstaltens Aarsberetninger og til en Afhandling „Kontroleret Familiepleje“ i Tidsskrift for Abnormvæsen 1904, Side 97—107 — give en samlet statistisk Oversigt over Familieplejen i de 16 Aar, i hvilke den har været praktiseret her fra Anstalten, og der-til føje nogle mere subjektive Bemærkninger om de Erfaringer, jeg som Leder af Familieplejen mener at have gjort.

I de første af de 16 Aar omfattede Familieplejen kun ganske enkelte Personer. Disses Antal var den 1. April 1900 vokset til 37, den 1. April 1905 til 55, den 1. April 1910 til 96, medens Familieplejen i dette Øjeblik omfatter 106 Personer.

I alt er der i de 16 Aar blevet anbragt 189 Personer, af hvilke 83 atter ere udgaaede af Plejen, nemlig 39 til Selverhverv, 23 optagne i Aandssvageanstalt, 3 i Sindssygeanstalt, 7 i Fattiganstalt (St. Johannes Stiftelse), medens 11 ere afgaaede ved Døden. Af de anbragte vare 123 af Mandkøn, 66 af Kvindekøn; 139 havde før Anbringelsen været optagne i Anstalt, 50 ikke. Vederlaget til Plejehjemmene bevæger sig næsten udelukkende mellem 100 og 200 Kr., kun ganske faa derudover.

Aldersforholdet ved Anbringelsen stiller sig saaledes:

Under 10 Aar	3
Mellem 10 og 15 Aar	16
— 15 - 20 —	126
— 20 - 25 —	18
— 25 - 30 —	11
Over 30 Aar	15
	<hr/>
	189